

NOTA INTRODUCTÒRIA

L'obra narrativa de Joan F. Mira i Casterà (València, 1939) la constitueixen, fins ara, un llibre de narracions i tres novel·les: *Els cucs de seda* (València, 1975) i *El bou de foc* (València, 1974), *El desig dels dies* (València, 1981), *Viatge al final del fred* (Barcelona, 1983). Ultra això, el narrador és també l'autor d'un manual de gramàtica, així com de diversos estudis i assaigs, polítics, sociològics i antropològics¹.

Fins ara, aquesta aportació narrativa valenciana a les lletres catalanes ha gaudit d'una sort escassa, pel que fa a la divulgació i coneixement generals. Si en el nostre ambient literari, l'abundor (excessiva) de premis i concursos indica que la promoció d'una qualsevol novel·la és convenient que es faça des de la plataforma que suposa haver-ne aconseguit un d'important, hem de concloure que el novel·lista Mira no ha tingut tota la sort que calia. A part del merescudíssim *Andròmina* dels Premis Octubre de 1975 atorgat a *Els cucs de seda*, ni *El bou de foc* (finalista del *Josep Pla* de 1974, guanyat per l'*Andrea Victrix* de Vilallonga), ni *Viatge al final del fred* (finalista, així mateix, del discutit *Sant Jordi* de 1982, atorgat a la novel·la *Christian*, d'un jovecell que aleshores havia cursat COU a Manresa, i que s'anomenava Toni Pasqual), no van aconseguir el guardó literari (i doncs, publicitari) a què aspiraven.

D'altra banda, cap obra narrativa de Joan F. Mira no ha merescut tampoc rebre cap premi anomenat de la *Crítica*, instituït i lliurat anualment per l'Ajuntament de València; sí que l'han rebut, en canvi, novel·les en què Mira ha participat anònimament com a corrector —diguem-ne— d'estil. Finalment, i també dins l'apartat literari —per bé que no narratiu, sinó assagístic—, la concessió de la *Lletra d'or* el 1985, així com el premi de la crítica «Serra d'Or» d'assaig d'aquell mateix any a l'obra *Crítica de la nació pura* no ha merescut, ací com allà, l'atenció que una tal aportació havia d'obtenir.

Com a conseqüència, la difusió i la lectura d'una tal obra s'hi han res-

¹ Vid. Bibliografia, pág. 61.

sentit, a excepció de *Els cucs de seda*, que ha gaudit d'una atenció prevalent en l'àmbit escolar, com a llibre de lectura d'estudiants d'ensenyament mitjà i del cicle superior d'EGB, pel que ha conegut edicions successives.

En conjunt, l'obra narrativa de Joan F. Mira no és una obra densa. Malgrat tots els encerts, fa la impressió que es tracta encara d'una obra vacil·lant i imprecisa, com si l'autor no hagués trobat a hores d'ara un tema narratiu adequat, i resoldre'l aplicant-hi totes aquelles solucions novel·listiques que coneix a fons i que domina bé. A mig camí entre la reconstrucció de l'univers mític de la infantesa rural autobiogràfica (*La Font d'Alba*), i l'anàlisi de les contradiccions de l'individu protagonista enfrontat amb una col·lectivitat hostil o amb el seu destí (*Rieres*), Joan F. Mira es debat tot cercant una obra, un estil, un tema, que configuren tot d'una aquest conjunt de precedents, del qual *El desig dels dies* se'n desdiu, tot i que es tracta d'una aportació semblant, però suficientment distinta.

Josep Palomero